mõedetakse, mis järel arwata wõib, misſuguſe paiga peal laew ſuure mere peal on. Nenda mõedetakse igal pääwal umbes lõune aeal ſeda paika, kus laew ſeiſab, arwatakſe ſelle paiga wasta, kuſt laew heile iel aeal wälja läks ja nähakſe ſelleſt, kui kiireſt laew jookſeb.

Bruus — ſee on minu eſimeſe bootsmanni nimi — läks nagu ikka oma kajüti ja hakkas arwama. Temal oli üks iſeäraline wiis ſelle töö juures, mis teda aga ikka korda ſaatis. Nenda arwas tema ka nüüd wälja, et meie heiliſeſt ſelleſt aeaſt ſaadik 96 kilometrit edaſi jõudnud olime.

„Kuus sõlme tundis, kapten, eks ſee ole sõit, millega rahul olla wõime?“ küſis tema, ei ſaanud aga wastuſt. Bruus tõstis ſilmad üles, ſelle puldi poole, kus mind istuma arwas, nägi ſeal kedagi istuma, küſis uueste, ei ſaanud aga jälle wastuſt. Natuke kohkudes tõuſis tema üles, astus ligemale ja põrkas järsku tagaſi, kui temal muidu ka karu rammu ja julguſt oli. Istuja oli ennaſt tema poole pööranud ja Bruus arwas pool pimedas kajütis üht põlewate ſilmadega kahwatanud ja äralõppenud nägu nägema, mis temal täitſa tundmata oli. — Tema taganes kartſani ja oli ühe kargamiſega laewa lael.

„Kapten“, hüüdis tema wäriſewa healega, „ſeal all istub üks mees, üks inimene, kelle nägu mina weel ſiin laewa peal näinud ei ole.“ —

„See on wiſt teine bootsmann wõi moonameister.“

„Ei ole, kapten, ſee on — üks tundmata mees — üks wõeras — kes — Teie puldi taga istub — ja temal on ſilmad! — oh, ſilmad!!“

„Üks wõeras? Mis mõte? Terwe kuu aega oleme juba merel. Kas olete hull?“

„Wõib olla, kapten — aga ſiiski nägin mina teda! — mina nägin teda, nagu nüüd Teid näen!“

„Ja ſiis“, ütleſin mina, kui Teie arwate, et laewas üks wõeras, üks makſuta reiſija on, ſiis oli Teie kohus tema kraeſt kinni wõtta ja teda minu juure tuua. Kus tema ſiis on? Laske teda kohe minu juure tulla.“

Selle järsku käſu üle kohkus Bruus weel rohkem.

„Kapten, mina ei ole iialgi wiirastuſi ega lontiſi uskunud, aga kui mina Teile ütelda tohin mis mõtlen, ſiis ei tahaks mina teiſt korda ükſi ſelle näu ette astuda.“

„Bruus, Teie teete ennaſt naljakaks. Tooge ſee inimene kohe ſeia, kas kuulete, kohe!“

Eſimene bootsmann kahwatas ja palus hädaliſe healega:

„Kapten, kui ſoowite, ſiis lähme mõlemad alla.“